

ת"פ 14471/07 - מדינת ישראל נגד מוסטפה توفחה, נסימן חדאד

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אריה רומנווב

ת"פ 14471-07-13 מדינת ישראל נ' توفחה ואח'

בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

ג ג ד
1. מוסטפה توفחה
2. נסימן חדאד
.3
.4
.5
.6
.7

הנאשמים

ב"כ המואשימה: עו"ד מורה בינה - פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
ב"כ נאשם 1: עו"ד עיסא מוחמדיה
ב"כ נאשם 2: עו"ד רמי עותמאן

גור דין

כללי וכותב האישום המתוקן

- ביום 24.2.15 הורשע נאשם 1, על פי הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוקן שהוגש בתיק זה, בעירות של סיכון חי אדם - לפי סעיף 332(2) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ונהייה ללא רישיון נהיגה תקף - לפי סעיף 10(א) בצוירוף סעיף 62(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.
- ביום 19.3.15 הורשע נאשם 2, על פי הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוקן שהוגש בתיק זה, בעירות של הייתה בלתי חוקית בישראל - לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, והפרעה לשוטר - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

עמוד 1

.3. ואלה המעשים: במועדים הרלוונטיים לכתב האישום נהג נאשם 1 לא רישון נהיגה בתוקף. כמו כן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לא היה נאשם 2 רשום במרשם האוכלוסין של מדינת ישראל ולא היה לו אישור כדין לשוהות בישראל.

.4. ביום 13.7.4, בשעה 15:20 או בסמוך לכך, ברחוב דרך החורש בשכונת רמות בירושלים, נסעו השוטרים דניאל מזרחי (להלן: "השוטר מזרחי") ודוד פיקארד (להלן: "השוטר פיקארד"), בניידת משטרת סמואה. בשלב מסוים, הבחינו השוטרים ברכב מס' 904D אكونליין בצד ימין (להלן: "הרכב"), שבו ישבו הנאים. הרכב חנה לצד השני של הכביש, סמוך לבית מס' 34. נאשם 1 ישב במושב הנהג ונאשם 2 ישב במושב של צידו.

.5. כאשר התקרכו השוטרים עם בניידת אל הרכב על מנת לבדוק אותו, הבחינו בהם הנאים והחלו בנסיעה ברחוב דרך החורש לכיוון רחוב האורנים. השוטרים צפרו לנאים והבהבו על מנת לסייע. נאשם 1 הביט בשוטרים דרך המראה והשוטר מזרחי סימן לו עם ידיו לעזרה. בתגובה, החל נאשם 1 להימלט בנסיעה מהירה. בשלב זה, הפעיל השוטר פיקארד את מערכת הכוונה וכרע לנאים לעזרה וכן הפעיל את מערכת הסירינה. הנאים התעלמו מכל אלה והמשיכו בנסיעה מסוכנת לרוחוב האורנים. הגיעם לצומת של רחוב האורנים עם אבן שמואל, פנו הנאים שמאלה לרוחוב אבן שמואל. בנסיעתם, עקפו הנאים כלפי רכב וגרמו להם לסתות מנתייבם.

.6. בהמשך רחוב אבן שמואל בוצע מחסום באמצעות ניידת אחרת ובה השוטרים טלהון גתנון, יונתן בן עזרא ורידאן גאנם, במטרה לעזר את הנאים. השוטר רידאן הניח על גג בניידת אור כחול מהבהב והפעיל את הסירינה, ואילו השוטר גתנון ירד מהרכב והמתין לצדדים. הנאים המשיכו בנסיעה לעבר המחסום. הנאים כמעט ופגעו עם הרכב בניידת והמשיכו בבריחתם, סטו עם הרכב שמאלה לנביב הנגיד, תוך שהם מאייצים את מהירות נסיעתם.

.7. כאשר הגיעו הנאים לצומת של רחוב אבן שמואל עם דרך החורש, פנו ימינה והמשיכו בנסיעה על רחוב צונדק לכיוון רחוב אסורי ציון. ברחוב צונדק, סטו הנאים לנביב הנגיד והמשיכו בנסיעתו, בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהם גורמים לכלי רכב שנסעו מולם לסתות לצד הכביש, וכך המשיכו בנסיעתם עד לצומת, שם פנו שמאלה לרחוב אסורי ציון.

.8. במהלך המרדף הפעילו השוטרים את הסירינה המשטרתית וכרכזו לנאים לעזרה.

.9. הנאים המשיכו בנסיעתם לכיוון ציר גולדה ופנו ימינה לכיוון היツיה משכונת רמות. כאשר הגיעו לرمוזרים והבחינו בעומס תנועה במקום, ניסו הנאים לעבור בין כלי רכב שעמד ברמזור לבין "אי תנועה" שהיה במקום ופנו ימינה צרצה לרחוב יגאל, תוך שהם גורמים לכלי רכב מסוים וקטנו לסתות ממסלולם.

.10. הגיעם לכיכר של רחוב יגאל, איבדו מעט הנאים את השליטה על הרכב ועלו על "אי תנועה", הרכב התנדנד לצדדים ולאחר מכן המשיך בנסיעתו לרחוב אבן שמואל, שם נסע בניגוד לכיוון התנועה.

.11. בצומת של רחוב אבן שמואל עם רחוב האורנים, פנו הנאים שמאלה לרוחוב האורנים, במקום היו אותה עת הולכי רגל רבים ולפיכך האטה בניידת את מהירות נסיעתה. הנאים המשיכו בנסיעתו מהירה עד לסוף הרחוב, שם פנו שמאלה על דרך החורש והגיעו לצומת בה היו פרושים אוטה עת מספר ניידות לרוחוב הכביש וכן דוקרים על הכביש, אשר חסמו את הציר והנאים נאלצו לעזרה את הרכב.

12. כאשר ניסו השופטים לעזר את הנאשמים, התנגדו לכך הנאשמים. הנאשם 2 השתולל וניער את כל חלקיו גופו וניסה להימלט תוך שהוא מנשה להדוף את השופטים ואף פגע עם מרפקו ביד ימין של השופט גתנון וגרם לו לכאב. כאשר ניסה השופט פיקارد לעוזרו, המשיך הנאשם 2 להתנגד לכך.

13. בחיפוש ברכבם של הנאשמים נמצא כמות גדולה של ביצים.

14. אקדמי ואצין, כי ה גם שברכב נכוו שני הנאשמים, הרי שמדוברה הימלטות מכוחות המשטרה והעבירות שבוצעו על רקע זה ייחסו בכתב האישום המתוקן רק לנmeye 1, אשר נהג ברכב, ולא לנmeye 2, לו ייחסו עבירות אחרות.

תסקיר שירות המבחן

15. בעניינו של הנאשם 1 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. יוער, כי בעניינו של הנאשם 2 לא התבקש שירות המבחן להכין תסקיר, וזאת על פי בקשה בא כוחו.

16. מהتسקיר מיום 28.5.15 עולה, כי הנאשם 1 הינו בן 22, רווק, מתגורר עם משפחתו בעיר העתיקה בירושלים. משפחת המוצא של הנאשם 1 מונה זוג הורים ו-7 ילדים, כאשר הנאשם 1 הוא הצעיר בסדר הלידה והראשון בבנים. אביו של הנאשם 1 עבד בעבר כנהג אוטובוס תיירים ואולם לאחרונה חדל לעבוד, וזאת על רקע מצב בריאותי קשה. אימו של הנאשם 1 אינה עובדת. הנאשם 1 סיים 12 לימוד בבית ספר פרטיז והוא בעל תעודה בగנות. עבר למעצרו בתיק זה למד.intellijן נאשם 1 עברית ואנגלית ב"מכון מגיד" במכינה לדוברי ערבית, וזאת כבסיס לימודי הנדסה אותו תכנן ללמוד. בגיל 19 החל הנאשם 1 לעבוד בעבודות מזדמנות. טרם מעצרו עבד בספר "רמי לוי", ובמועד ערכית התסקיר עבד נאשם 1 בחברת למיזוג אוויר. נאשם 1 נעדר הרשעות קודומות. עם זאת, יש לחובתו של הנאשם 1 מספר הרשעות בתחום התעבורה. בהתייחס למעשים מסוימים מציין מטען בתסקיר, כי הנאשם 1 התקשה לקבל על עצמו אחריות מלאה והתקשה לעמוד על חומרת העבירות. הנאשם הביע צער על הפגעה שנגרמה להוריו בעקבות מעשי ומעצרו, וביטה קושי לנוכח התנאים המגבילים בהם הוא מצוי כיום ולנוכח חוסר הוודאות באשר לעתידו, פרנסתו, ולימודיו. כגורמי סיכון לשיקום ציין שירות המבחן את העובדה שנאשם 1 נעדר עבר פלילי; את העובדה שהוא מצוי בראשתו של מסלול אקדמי לרכישת מקצוע; ואת ההתרשומות שקיימות מערכות תמר תקין, הן משפחתיות והן חברתיות. עם זאת, כגורמי סיכון צינה ההתרשומות כי הנאשם 1 הוא בעל אישיות בלתי בשלה וכי הוא סובל מבעיות דחיחית סיפוקים. עוד התרשם שירות המבחן מנטייה לטשטוש בעיתיותו בהתחנגוותו של הנאשם 1 ומוקשי בקבלת סמכות ובעמידה בגבולות. עם זאת, התרשומות(IService) המבחן המליך לניהול ההליך המשפטי נגד הנאשם 1 ובכלל זה מעצרו במשך חדש ימים; מעצר בית ממושך; והתנאים המגבילים בהם הוא נתון כתע, ישנה השפעה אפקטיבית ומרתיעה עליו. בסיכוןו של דבר, שירות המבחן המליך כי לא תוטל על הנאשם 1 עונשה מחמירה בדרך של מאסר בפועל, וכי ככל שיוטל על הנאשם עונש של מאסר, ההמליצה היא שהו יוציא בדרך של עבודות שירות. זאת, בפרט, על רקע גילו הצער של הנאשם 1 והחשש מפני חסיפתו לסייע בעריניית בין כותלי הכלא. עוד המליך(IService) המבחן על העמדתו של הנאשם 1 בצו מבנן לשנה.

17. כאמור, בעניינו של הנאשם 2 לא התבקש ערכית תסקיר על ידי שירות המבחן. לביקשת בית המשפט מסר ב"כ" נאשם 2 את הפרטיהם הבאים אודוטיו: נאשם 2, יליד 1994, בן 21 היום. נאשם 2 מתגורר בענטא שמחוץ לתחומי העיר ירושלים והוא אינו מחזיק בתעודת זהות ישראלית. נטען, כי אימו של הנאשם תושבת ישראל וכי גם לחילק מאהיו יש תעוזות זהות ישראליות, אלא שלא עלה בידו של הנאשם 2 להוכיח אורח חיים צפוף בישראל, מההו תנאי לקבלת תעוזת זהות ישראליות. לפי הנטען, נאשם 2 אינו עובד ביום. הנאשם סיים 8 שנות לימוד

ועזב את לימודי על מנת לסייע בפרנסת משפחתו.

טייעוני הצדדים לעונש

18. בטיעוניה לעונש צינה ב"כ המאשימה את החומרה במעשה של נאשם 1 אשר באה לידי ביטוי בסיכון משתמשי הדרך ובזלזול בגורמי אכיפת החוק. עוד צינה ב"כ המאשימה בטיעוניה את האמור בתסקיר שירות המבחן באשר לקושי של נאשם 1 להבין את חומרת מעשיו. על רקע זאת סבורה המאשימה כי מתחם העונשה נע בין 3 - 5 שנות מאסר, וכי יש למקם את נאשם 1 ברף התחثان של המתهم הנ"ל. המאשימה עותרת עוד להטלת עונש של מאסר מותנה; פסילת רישון נהיגה; פסילה מותנית; וקנס. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בתמיכה לטיעוניה.

19. בהתייחס לנאשם 2 נטען, כי אין מיוחסת לו מעורבות במעשה ההימלטות שייחסו לנאשם 1. נאשם 1 הורשע, כאמור, בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ובעבירה של הפרעה לשוטר, וזאת על רקע התנגדותו לאלימות. ב"כ המאשימה צינה את חומרת המעשים והפנתה לפסיקה מטעמה. המאשימה סבורה, כי מתחם העונשה הרاءו בעניינו של נאשם 2 נع בין 2 ל-7 חודשים מאסר וכי יש למקם את נאשם 2 באמצע המתחם.

20. בטיעונו לעונש טען ב"כ נאשם 1 מנגד, כי מעשיו של נאשם 1 נמצאים ברף התחثان של עבירות סיכון חי אדם, וכי הטלת עונש של מאסר בפועל תהווה חריגה ממשית ממתחם העונשה ההולם בנסיבות העניין. ב"כ נאשם 1 ציין, כי מדובר באירוע לא מתוכנן אשר התגלגל והתחשש באופן ספונטאני. עוד ציין, כי בסופו של דבר לא נגרם נזק לאדם ולא לרכוש. ב"כ נאשם 1 הדגיש את גילו הצער של הנאשם. ב"כ הנאשם סבור, כי מתחם העונשה במקרה זה מתייחס ב-6 חודשים מאסר שיכל השירות בעבודות שירות. ב"כ נאשם 1 תיאר את נסיבותיו האישיות של הנאשם וציין, כי עצם ההרשעה היא מבחינתו עונש חמור מאוד שיגרום לו נזק גדול בעתיד. עוד ציין ב"כ נאשם 1 את התקופה בה היה הנאשם נתון במעצר ממש ובמהמשך בית מלא בשך תקופה ארוכה. גם ב"כ נאשם 1 הפנה לפסיקה מטעמו.

21. נאשם 1 אמר בישיבת הטיעונים לעונש כי הוא מצטרע על כל מה שקרה. הוא ציין, כי הוא עובד כiom בתחום מיזוג אויר, משתמש שכר מינימום, וכי הוא כבר חובות בתקופת מעצר הבית אותם עליו להחזיר. הנאשם ציין כי הוא מעוניין לשוב לחיו וללימודים.

22. בטיעונו לעונש תיאר ב"כ נאשם 2, כאמור, את נסיבותיו האישיות של נאשם 2. ב"כ נאשם 2 טען, כי בשים לב לך שמדובר בעבירה ראשונה מצדיו של נאשם 2, הרוי שעיל פי רמת הפסיקה הנוגגת בנסיבות שכאלה יש מקום להסתפק בתקופת מעצרו של נאשם 2, המהווה, לשיטתו, עונש חמור בנסיבות העניין. על רקע זאת עותר ב"כ נאשם 2 להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולהטיל עליו עונש של מאסר מותנה. בהקשר זה ציין, כי מבחינתו של נאשם 2 מדובר בעונש חמור שכן כל עוד העונש תלוי ועומד הוא לא יוכל לפנות לרשותו ולקבל אישור כניסה לישראל.

23. בישיבת הטיעונים לעונש תיאר נאשם 2 את מצבו המשפטי ואת רקעו.

24. בסיום ישיבת הטיעונים לעונש ביקשתי כי הממונה על עבודות השירות יחווה דעתו באשר למידת התאמתו של נאשם 1 למסגרת זו. מחוות דעתו של הממונה מיום 29.7.15 עולה, כי נאשם 1 נמצא מתאים למסגרת של עבודות שירות.

25. גזירות דין של הנאשמים תיעשה במסגרת הוראת תיקון 113 לחוק. אקדמי ואומר, כי אמנים הנאשמים הורשעו בשתי עבירות, כל אחד, ואולם אני סבור כי הן מהוות אי-רועל אחד. לפיכך גזר הדין ינתן בהתאם להוראות סעיף 40יג(א) לחוק.

26. בשים לב לכך שהמעשים והעבירות המוחשיים לכל אחד מהנאשמים שונים, ATIICHIS לכל אחד מהם בנפרד.
27. סעיף 40ג לחוק קובע, כי מתחם הענישה "יקבע תוך התחשבות" בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה".

נאשם 1

28. אין צורך להרחיב באשר לערכיהם החברתיים שנפגעו בענייננו. נהגה פראית ברכב מסכנת את שלום הציבור ואת שלומם של יתר משתמשי הדרך, ובריחה והימלטות מגורמי אכיפת החוק מהוות פגעה בשלטון החוק. נהגה ללא רישיון מסכנת אף היא את ציבור הנהגים ומשתמשי הדרך.

29. העבירה המרכזית בעניינו של נאשם 1 היא סיכון חי אדם. כפי שציינתי, אני סבור שיש לראות את שתי העבירות בהן הורשע נאשם 1 בבחינת אי-רועל אחד.

30. בהקשר ל"מדיניות הענישה הנהוגה" הפנה כל אחד מהצדדים לפסיקה בתמיכה לעמדתו. ב"כ המआשימה הפניה לפסקי דין שבhem הוטלו בגין עבירה של סיכון חי אדם עונשי מאסר שנעים סביר 4 שנים מאסר (רא' למשל ת"פ (מחוזי-תל אביב יפו) 5078-04-13, מיום 4.11.13 - סקירת הפסיקה בעמודים 93-94 לגזר הדין). מנגד, ב"כ נאשם 1 הפנה לפסקי דין שבhem הוטלו עונשים קלים יותר בגין עבירה זו, אשר נעו בין 6 חודשים מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשים מאסר בפועל (רא' למשל ת"פ (חיפה) 36272-01-13, מיום 19.2.14 שם הוטלו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות; ע"פ 4894/13, מיום 23.1.14, שם הוטל על ידי בית משפט קמא עונש של 10 חודשים מאסר בפועל, וערעור הנאשם לבית המשפט העליון על גזר הדין נדחה).

31. אני סבור כי מתחם הענישה הרואוי בעניינו נע בין 6 חודשים מאסר שעשוים במקרים מסוימים להיות מרצוים בעבודות שירות, לבין 4 שנים מאסר. בקביעה זו מביא אני בחשבון, בין היתר: את חומרת המעשה ואת פוטנציאלי הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מנוהיגותו המסוכנת של נאשם 1 בניסיונו להימלט מכוח המשטרה. מנגד, מביא אני בחשבון כי אין מדובר במעשה מתוכנן מצדיו של נאשם 1, אלא באירוע ספונטאני שהתגלגל כפי שהתגלגל, וכי למרבה המזל תוכאות האירוע היו שלא נגרם נזק לאדם או לרוכש.

גזירת עונשו של נאשם 1

32. סקירת הפסיקה אליה הפנו הצדדים מלמדת, כי ככל, מדיניות הענישה בעבירה מסווג זו שבעניינו ובנסיבות של הימלטות מכוח משטרה היא הטלת עונש מאסר האחורי סורגי ובריח. אלא שאני סבור כי במקרה שלפניו, מהטעמים שאפרט להן, קיימת הצדקה להקל עם נאשם 1 ולהטיל עליו את העונש המצרי בתחום מתחם הענישה הרואוי אותו קבועתי לעיל. בטרם אציג את הטעמים המובילים למסקנה זו, מוצא אני לנוכח להביא דברים שנאמרו בע"פ 5622/07 מדינת ישראל ב' קרדונה, מיום 24.9.07, היפים לעניינו בהקשר זה (פסקה 8 לפסק הדין):

עמוד 5

"...אין חולק כי המיעשים שבгинם הורשעה המשיבה חמורים הם ביותר. תופעת הנהיגה הפרועה בכבישים, אשר לצערנו יותר ויותר קשה כיום לומר כי מאפיינת היא אך אישור זהה או אחר בארץנו, גובה קרובנות כמעט מיד יום ביום. בית משפט זה אשר שב ונדרש לתופעה חזר והציג כי חברה מתוקנת כשלנו אינה יכולה להשלים עם מצב שבו אזרחים, בגילאים שונים ומגוון רקעים ומגזרים באוכלוסייה, עשויים בכביש הארץ כבשליהם, בהפגנים נהיגה חסרת כל רسان ונעדרת כל מורה, היכולת בחובנה הפורה של כללי התנועה, התעלמות מגורמי אכיפת החוק הפעולים לשימירת בטיחותנו בדרכיהם, וכן יצירתי סיכון ממשי לחיים, כמו גם נזק לרכוש פרטי וציבורי. חלק מן המאמץ למנור את התופעה ולהבטיח את שלום הציבור מפניה, נקבעה בפסיקתנו מדיניות ענישה חמירה ביחס לעבירות הכרוכות בה, כפי שנאמרו:

"זה מספר שנים קنעה לה מציאות חדשה בכבישים בדרום הארץ, כאשר נהגים נסעים ב מהירות מופרצת, לעיתים קרובות בטבורה של עיר, ותוך זღול מופגן ומתגרה באנשי החוק. על רקע אותה מציאות התריע בית משפט זה בעבר, על הסכנה הנשקפת לנוסעים תמיימים שלרווע מזלם נקלעים לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסווג זה, במיוחד נוכח התאונות הגובהה, כמעט כמעשה של יומ-יום, קרובנות בחו"ד אדם. כדי לתרום את תרומתנו למלחמה בגין זה, קבענו כי יש להחמיר בענישה ... (ע"פ 2100/06 מדינת ישראל נ' אבולקיען (לא פורסם, 7.6.2006) וההפניות שם)

ואולם, לצד זאת שבנו והציגנו כי רף הענישה שנקבע ביחס לעבירות שבגינינו אינו רף ענישה כובל שאין לסתות ממנו אלא התוויה של המדיניות הרואה בסוגיה, וכי "מטבע הדברים, מצווה הערכאה הדינונית לבחון את נסיבותו האישיות של כל נאשם הנקרא تحت את הדין בפניה" (ע"פ 1535/06 מדינת ישראל נ' לוי (לא פורסם, 7.6.2006)). עניינו איפוא בשאלת האיזון הרואי בין מכלול השיקולים הכספיים לעניין, ובפרט בין האינטרס הציבורי בଘירת עונש שהיה בו כדי לבטא את תפיסתנו באשר לחומרת העבירות האמורות, כדי להעניק משקל הולם לסיכון המשי הטמון בהן וכדי להרטיע באופן אמיתי מפני ביצוען, לבין השיקולים האינדיבידואליים של כל נאשם ונאשם ובכלם השאייה להביא לתיקונים ולשיקום של הנאשמים.

33. בעניין **קדונה** הוטל על נאשמת שהורשעה בביצוע עבירה של סיכון חי אדם שעה שנכנסה שכורה לרכב לא לה, כשהיא אינה בעל רישיון נהיגה, ונעה בו תוך שהיא נמלת מנידות משטרתית שدلko אחראית במטרה לעוצרה עונש של 6 חודשים מסר לריצו בעבודות שירות. ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש נדחה, תוך שבית המשפט העליון הפנה לנسبות האישיות המיחודות של אותו מקרה אשר הצדקן את קבלת המלצה שירות המבחן ולהימנע משליחתה של הנאשמת למסר לאחרי סORG ובריח, ובכלל זה: גילו הצעיר של הנאשمت, היעדר עבר פלילי, ותהליך שיקום חיובי בו הייתה מצויה הנאשמת. בפסק דין של בית המשפט העליון הוגש, כי הצביעה היא שפסק הדין יהווה עבור הנאשמת תמורה אזהרה ברור וחד משמעי מפני מעידה נוספת, וכי ניתנת לה הזרמנות נוספת וחד פעמי אשר לא תחזור על עצמה, ככל שתתברר שהנאשمت לא למדה את החק מהותו ניסין.

34. מתסקרים שירות המבחן שניתן בעניינו של נאשם 1 עולה, כי עניין לנו באדם צעיר, נורטיטיבי בדרך כלל, בעל תעודת בגרות, אשר עבר לאירועמושא עניינו היה מצוי בראשיתו של הליך אקדמי לרכישת מקצוע. בהקשר זה טען ב"כ נאשם 1, כי לאחר שחרורו של הנאשمت למעצר בית נעשה ניסין להחזירו ללימודים, ואולם הניסין לא צלח, וזאת לאחר שמוסד הלימודים סירב לקבלו בחזרה על רקע המקירהמושא תיק זה. כפי שצוין בתסקיר

שירות המבחן וכפי שמסר הנאשם בישיבת הטיעונים לעונש, הוא עובד בחברה למיזוג אוורר. לתקיק בית המשפט הוגש מכתב (מיום 14.5.15) מטעם מעסיקו של הנאשם, מר מיסט יוסי, שבו נאמר, כך: **"עובד בחברתי מהה-
כ-3 חודשים. העובד מגיע בזמן ולא מחסיר... אנו מקווים כי ישתלב בחברתנו וילמד את המקצוע על
מנת להתקדם בעבודתו. העובד שקט, מסור, ו מבצע את עבודתו...".**

35. הנאשם 1 נעדר עבר פלילי, כמעט עבר תעבורי שיינו מכבי. אך יש להוסיף את העובדה שנางם 1 שהוא במעטץ ממש בשלושה שבועות וחצי; היה נתון במעטץ בית מלא במשך תקופה של כשבה ושבعة חודשים; ובמעטץ בית "ליל" עד היום. התרומות שירות המבחן היא, כפי שצווין לעיל, כי יש בכל אלה כדי להוות גורמים מרתקעים מבחינותו של הנאשם 1 מפני חזרה על התנהגות עברינית בעתיד. עוד מביא אני בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם 1, ובכלל זה את מצבו הבריאותי של אביו, כפי שתוארו בתסקיר השירות המבחן.

36. במצב דברים זה, אני סבור כי גם בעניינו אין מקום להשיב את הנאשם 1 אל כותלי הכלא, ואני לא מאמין את המלצה השירות המבחן ולהטיל על הנאשם 1 עונש מאסר שריכזה בעבודות שירות, חלף מאסר מאחריו סוגבריה. עם זאת, מוצא אני לנכון להבהיר לנางם 1 כי בית המשפט פועל עימיו במידת הרחמים, וכי ניתנת לו בעת הזדמנות חד פעמיות לעלות מחדש על דרכו המלך ולנתקב את חייו למקום חיובי וטוב.

37. סיכומו של דבר. לאחר שנתי עטתי לטענות שהעלן בא כוח הצדדים, לפסיקה שהציגו, ובשוקלי את השיקולים לכך ולכאן, אני מחליט להטיל על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות. מקום ריצוי בעבודות השירות ומועד התחלתו יהיה בהתאם לאמור בחוות דעתו של הממונה מיום 29.7.15.

ב. עונש של 6 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו מהכלא את העבירה בה הורשע בתיק זה.

ג. פסילה מלקלול או להחזיק ברישו נהייה במשך שנתיים מיום מתן גזר הדין.

ד. קנס בסך של 5,000 ₪ או חודשים מאסר תמורה, אשר ישולם ב-10 תשלום שווים ורצופים החל מיום 1.6.16.

ה. בהתאם לאמור בתסקיר, אני מעמיד את הנאשם 1 בצו מבחן לתקופה של 12 חודשים.

נאשם 2

38. כאמור, הנאשם זה הורשע בשתי עבירות, שהייתה בלתי חוקית בישראל והפרעה לשוטר.

39. גם בעניינו של הנאשם 2 טענו ב"כ הצדדים באשר לעונש הראו' במקרה זה. המאשמה סבורה, כי העונש הראו' בעניינו מצוי במרכזו של המתחם שנע בין 2 ל-7 חודשים מאסר בפועל. מנגד, ב"כ הנאשם 2 סבור כי ניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם 2, שלושה שבועות וחצי, ולהטיל עליו עונש צופה פuni עתיד בדמות מאסר מותנה.

40. בהבאיי ביחסו את מכלול השיקולים לכך ולכאן, ובכלל זה: העובדה שנางם 2 נעדר עבר פלילי; מדובר 7 בעבירה ראשונה של כניסה לישראל; ותקופת מעצרו של הנאשם 2, אני מחליט להטיל על הנאשם 2 את העונשים

הבאים:

- א. 28 ימי מאסר, בגין תקופת מעצרו (מיום 4.7.13 ועד ליום 31.7.13).
- ב. עונש של 2 חודשים מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ה母校יות תמציא את גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ד בתשרי תשע"ו, 7 באוקטובר 2015, במעמד הנוכחים.

אריה רומנווב, שופט